

RECTOR
UNIVERSITATIS JAGELLONICAE
CRACOVENSIS

Kraków, 6 września 2026 roku

Szanowny Pan
Henryk Woźniakowski
Przewodniczący Zarządu
Stowarzyszenia Willa Decjusza

oraz

Szanowna Pani
Dr hab. Dominika Kasprovicz, prof. UJ
Dyrektorka Instytutu Kultury Willa Decjusza

Szanowny Panie Przewodniczący,
Szanowna Pani Dyrektor,

z okazji obchodów 30. rocznicy ustanowienia Stowarzyszenia Willa Decjusza z największą przyjemnością kieruję na ręce Pana Przewodniczącego gratulacje i słowa najwyższego uznania. Czynię to w imieniu własnym oraz całej Społeczności akademickiej Uniwersytetu Jagiellońskiego, której Członkinie i Członkowie od dekad na różne sposoby uczestniczą – a nierzadko nawet aktywnie je współtworzą – w życiu podległej Panu instytucji.

Wydaje się, że wszelkie próby zdefiniowania intensywnej, wieloobszarowej działalności Stowarzyszenia Willa Decjusza – międzynarodowej Akademii powołanej do istnienia w 1995 roku, a realizującej swą misję od 6 września 1996 roku – pozostają nieuchronnie skazane na niepowodzenie. Organizacja ta, w nowoczesny sposób urzeczywistniająca renesansową z ducha ideę interdyscyplinarności, integruje przecież nie tylko rozmaite dziedziny ludzkiej działalności, lecz zbliża też i łączy przedstawicieli różnorodnych profesji i środowisk. Łatwiej byłoby więc chyba powiedzieć, czym Stowarzyszenie Willa Decjusza nie jest, niż wyczerpująco i trafnie opisać jego złożoną tożsamość – wielobarwną i heterogeniczną, a jednak ostatecznie wewnętrznie spójną i dającą się bez trudu rozpoznać.

Z tych właśnie powodów Stowarzyszenie Willa Decjusza już od trzech dekad słusznie uznawane jest za jedną z najbardziej emblematycznych instytucji Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Jest wszak miejscem spotkań – swoistym forum i laboratorium dialogu – sprzyjającym swobodnej, nieskrępowanej wymianie myśli, którą samo częstokroć stymuluje. Wyrósłszy z przekonania o niegasnącej aktualności wartości humanistycznych, inicjuje lub wspiera przedsięwzięcia angażujące twórców kultury i sztuki oraz polityków, intelektualistów i uczonych, prowadząc przy tym działania mające na celu krzewienie demokracji, upowszechnianie wiedzy o prawach człowieka, a także popularyzację koncepcji społeczeństwa obywatelskiego.

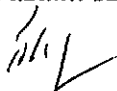
Niezwykle istotną częścią tych praktyk jest systematyczna praca na rzecz wzmacniania podmiotowości i zwiększania widzialności członków grup mniejszościowych, ofiar prześladowań czy represji, tudzież osób potencjalnie narażonych na wykluczenie lub marginalizację. Cele te Stowarzyszenie Willa Decjusza osiąga choćby za sprawą stałej współpracy ze społecznikami i aktywistami, którym sprawa twórczego współistnienia narodów, społeczeństw, religii i kultur pozostaje szczególnie bliska.

Zarysowany w ten sposób pejzaż aktywności tworzą liczne programy i fundacje o wysokim prestiżu i niejednokrotnie międzynarodowym charakterze, spośród których wymienić należy zwłaszcza: Letnie Szkoły Wszechradzkie i Wszechradzkie Rezydencje Literackie, Polską Nagrodę im. Sergio Vieira de Mello, Icorn Stypendium Miasta Krakowa czy jeszcze inne, nie mniej istotne przedsięwzięcia – zarówno jednorazowe, jak i cyklicznie – które traktować można zasadnie jako narzędzia służące wywołaniu trwałej społecznej zmiany. W minionych trzech dekadach weszły w szczególności w ich poczet następujące projekty: „Homines urbani”, „Kultura na uchodźstwie”, „Arts in Exile”, „ComAnCE”, „WIRE: Women in Resistance”, „Mniejszości na co dzień – w kierunku wielokulturowości”, „Laboratorium Dialogu Kultur”, czy „Scaling up Multiculturally-oriented Organizations (SUMO)”.

Widziana z tej perspektywy, instytucja Panu Przewodniczącemu podległa jawi się dziś zatem jako jeden z najważniejszych ośrodków życia intelektualnego Krakowa, który – organizując konferencje i seminaria, a także rozwijając bogatą ofertę programów stypendialnych, tudzież projektów edukacyjnych i oświatowych – prowadzi zarazem ożywioną dyplomację kulturalną, pozwalającą miastu jeszcze pełniej i śmielej otwierać się na Europę i świat.

W związku z jubileuszem trzydziestolecia Stowarzyszenia Willa Decjusza raz jeszcze proszę Pana Przewodniczącego o przyjęcie najserdeczniejszych powinszowań i życzeń wszelkiej pomyślności, które pragnę skierować – za łaskawym Pana pośrednictwem – do wszystkich Pracowników i Przyjaciół podległej Panu instytucji. Niechaj obchody tej znakomitej rocznicy staną się dla nich okazją do wspomnień i radosnego świętowania, ale też impulsem do dalszej wytężonej pracy.

Z wyrazami szacunku

Prof. dr hab. Piotr Jedynak

